

## ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τέλος αναφερόμαστε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, ένα γεγονός που αν δεν τύχει υπέρτατης προσοχής μπορεί να οδηγήσει σε μεγάλες απαιτήσεις για πρόσθετα έσοδα προς κάλυψη ελλειμμάτων.

Συμμεριζόμαστε την ικανοποίηση για την ανάθεσή των Αγώνων στην Αθήνα. Οι κίνδυνοι όμως που ελλοχεύουν από χαλαρή διαχείριση, υπερβάσεις προϋπολογισμών, λογιστικό κατακερματισμό, κακώς εντεταγμένη κοινωνική αντίληψη, πελατειακές συναλλαγές, γιγαντισμό και ματαιοδοξία, είναι σοβαροί. Αν δεν αποφευχθούν, οι συνέπειες θα είναι επώδυνες για την οικονομία. Νομίζουμε ότι με έμπειρη, ικανή και νοικοκυρεμένη διαχείριση μπορούν να αποφευχθούν.

Λόγω όμως της σοβαρότητας και επικαιρότητας του θέματος επεκτεινόμαστε επ'αυτού, απαριθμώντας τις εξής αρχές, στις οποίες αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία.

1. Ελαχιστοποίηση κόστους για όλες τις υπηρεσίες και τα έργα που απορρέουν αναγκαστικά από τη διοργάνωση των Αγώνων.
2. Πλήρης εμπορική εκμετάλλευση όσων εξ αυτών των έργων και υπηρεσιών επιδέχονται εκμετάλλευση.
3. Μετάθεση του επιχειρησιακού κινδύνου στον ιδιωτικό τομέα στο μέτρο του δυνατού.
4. Στόχος να είναι η πλήρης κάλυψη των δαπανών για το σύνολο αυτών των έργων και υπηρεσιών, αλλά στη χειρότερη περίπτωση η κοινωνική αξία του κεφαλαίου που θα κληρονομηθεί από τους Αγώνες, αυστηρά υπολογισμένη, να υπερβαίνει το συνολικό έλλειμμα.
5. Να αποδίδονται "τα του Καίσαρος τω Καίσαρι".
6. Να καταρτισθούν προϋπολογισμοί (γενικός και επί μέρους) με αυτά τα κριτήρια και να τηρηθούν αυστηρά, με διαχρονική κατανομή και συνεχή παρακολούθηση για την ευλαβική εκτέλεσή τους.
7. Έγκαιρη εκτέλεση όλων των έργων με πλατύ περιθώριο ασφαλείας.
8. Εξαγγελίες και υποσχέσεις για έργα και εκδηλώσεις παράλληλα με τους Αγώνες που θα επιβαρύνουν τον Προϋπολογισμό του κράτους να θεωρούνται κενές εάν δεν έχουν εγκριθεί μετά από ειδική και αυστηρή διαδικασία που θα θεσπίσει η Κυβέρνηση. Εν πάση περιπτώσει παράλληλα έργα δεν θα συγχέονται λογιστικά ή διαχειριστικά με την Ολυμπιακή Οργάνωση.

Προσθέτουμε ορισμένες παρατηρήσεις για τις πρακτικές συνέπειες αυτών των αρχών.

Η πρώτη αρχή καθιερώνει ένα στοιχειώδη κανόνα καλής διαχείρισης και αποκλείει μεταξύ άλλων, τις πελατειακές συναλλαγές.

Η δεύτερη αρχή δεν επιτρέπει την ανάμιξη κοινωνικών επιδιώξεων με τους Αγώνες. Αποκλείει, για παράδειγμα, την μετα-Ολυμπιακή χρήση του Ολυμπιακού χωριού για κοινωνική στέγαση. Η κοινωνική πολιτική και οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν πρέπει να διαπλέκονται, διαφορετικά το αποτέλεσμα θα είναι λογιστικός βούρκος και οικονομική αδιαφάνεια.

Η τρίτη αρχή συνεπάγεται την ανάθεση στον ιδιωτικό τομέα έργων και υπηρεσιών που υπολογίζεται ότι θα είναι κερδοφόρες. Βέβαια με συμμετοχή της Ολυμπιακής Οργάνωσης στα κέρδη ή με άλλους συμφέροντες όρους. Και ζημιογόνα έργα πρέπει επίσης να ανατεθούν στον ιδιωτικό τομέα με αυστηρούς και τηρητέους όρους για επιδότηση.

Η τέταρτη αρχή υπονοεί ότι εάν τελικά επιβαρυνθεί ο Προϋπολογισμός της Κεντρικής Κυβέρνησης, η επιβάρυνση πρέπει να είναι μικρότερη από την αξία του κοινωνικού κεφαλαίου που θα δημιουργηθεί.

Η πέμπτη αρχή θεσπίζει ότι όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τους Αγώνες, όσο διάχυτες και εάν είναι, πρέπει να συνυπολογισθούν στο κόστος των Αγώνων. Διαφορετικά θα ανοίξουν διάφορες τρύπες τις οποίες θα υποχρεωθεί να καλύψει εκ των υστέρων και εκ των ενόντων ο κρατικός Προϋπολογισμός, π.χ. πρόσθετο κόστος αστυνομικών υπηρεσιών. Δαπάνες που θα πέσουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ή ένα μέρος αυτών μπορεί (και πρέπει) να καλυφθούν από δικούς τους πόρους (π.χ. πρόσθετα τέλη σε τουριστικά προσανατολισμένες επιχειρήσεις στο Δήμο Αθηνών), οπότε μόνο το υπόλοιπο θα χρεώνεται στον Προϋπολογισμό των Αγώνων. Το υπόλοιπο θα πρέπει να είναι μηδενικό, αν όχι θετικό, για δήμους, όπως το Δήμο Αθηνών, πολλοί δημότες του οποίου θα αποκομίσουν μεγάλα οφέλη από τους Αγώνες.

Στόχος της έκτης αρχής είναι να αποφύγει τις υπερβάσεις των Προϋπολογισμών που έτειναν να μαστίζουν τα έργα του Ελληνικού Δημοσίου. Το κλειδί είναι η διαχρονική κατανομή του Προϋπολογισμού των Αγώνων και η συνεχής και αυστηρή παρακολούθησή του.

Η έβδομη αρχή αποσκοπεί όχι μόνο να αφήσει χώρο για θεμιτές καθυστερήσεις αλλά και να αποφύγει εκβιασμούς από εργολάβους και εργαζόμενους για τους οποίους δίδεται πρόσφορο έδαφος όταν τα χρονικά περιθώρια για την αποπεράτωση των έργων γίνονται ασφυκτικά

Τέλος η όγδοη αρχή αντιμετωπίζει τον κίνδυνο που ελλοχεύει από την τάση, που προηγουμένως επισημάναμε, για εξαγγελίες χωρίς προγενέστερη εξασφάλιση πόρων. Εξαγγελίες δημιουργούν, αλυσιδωτά, προσδοκίες-απαιτήσεις-δεσμεύσεις. Οι Ολυμπιακοί

Αγώνες προσφέρονται ιδιαίτερα για τέτοιες διαδικασίες οι οποίες αν δεν αποτραπούν θα οδηγήσουν σε οδυνηρές συνέπειες για τον κρατικό Προϋπολογισμό. Πρέπει λοιπόν η όγδοη αρχή να διακηρυχθεί στεντόρεια και να επαναλαμβάνεται τακτικά ώστε να την συνειδητοποιήσει το ευρύ κοινό. Δεν είναι πάντως η πρόθεσή μας να αποκλείσουμε τελείως παράλληλα έργα και εκδηλώσεις. Αξίζει να εξετασθούν αν, μεταξύ άλλων, εκπληρώνουν το κριτήριο ότι θα αποκομίσουν μεγάλο όφελος από το συγχρονισμό τους με τους Αγώνες ή εκτιμάται, με αυστηρά κριτήρια, ότι θα επαυξήσουν σημαντικά την αξία των Αγώνων.